

Arrest

nr. 127 585 van 29 juli 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 17 maart 2014 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 november 2013 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat Y. VAN LANDEGHEM verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Eerste verzoekende partij dient, voor haarzelf alsook haar oudste kind, op 4 januari 2012 een aanvraag in tot afgifte van een visum type D teneinde de in België verblijvende Spaanse echtgenoot/vader te vervoegen. Het gevraagde visum wordt op 11 juni 2012 toegestaan, waarna eerste verzoekende partij en haar oudste kind op 8 juli 2012 België binnenkomen. Eerste verzoekende partij wordt op onbekende datum in het bezit gesteld van een F-kaart.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 12 november 2013 de beslissing tot beëindiging van het recht op verblijf

van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen, die verzoekster op 19 februari 2014 ter kennis worden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 42 quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van [L. N.] Nationaliteit :Marokko, [...].

En de kinderen: [L. H.], [...] en van Marokkaanse nationaliteit, [L. A. S.] geboren op [...] en van Marokkaanse nationaliteit.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Betrokkenen bekwamen het verblijfsrecht als familieleden van een burger van de Unie overeenkomstig art. 40bis §2,1° en 3° van de wet van 15.12.1980.

Het verblijfsrecht van de burger van de Unie met wie zij zich kwamen vestigen, nl. van de heer [L. A. A.] [rr ...] werd heden beëindigd omdat hij niet meer aan de voorwaarden voldoet. Derhalve kan, overeenkomstig art. 42quater, §1, eerste lid, 1° van de wet van 15.12.1980 ook een einde worden gesteld aan het verblijfsrecht van de gezinsleden.

Betrokkenen werden gevraagd, in de brief van 27.08.2013, voor zover er humanitaire elementen zouden zijn waar overeenkomstig art. 42 quater, tweede lid, rekening mee kan worden gehouden bij de beoordeling van het dossier, deze mee te delen. Er werd geen enkel document voorgelegd waarin sprake is van dergelijke elementen betreffende de gezinsleden. Vandaar dat ertoe kan besloten worden dat er dienaangaande geen beletsels zijn die een beëindiging van het verblijfsrecht van de gezinsleden in de weg staat. Als gezinsleden van een burger van de Unie moeten zij beroep kunnen doen op het gemeenschapsrecht om zich te verplaatsen binnen de Europese Unie en zich te vestigen in elke lidstaat naar wens, toch voor zover de EU-burger die zij vergezellen aldaar aan de vestigingsvoorwaarden voldoet.

Het bevel om het grondgebied te verlaten, slaat enkel op het grondgebied van België. Nergens uit het dossier blijkt dat betrokkene een andere verblijfsgrond zouden hebben waardoor een bevel een evenredige maatregel is bij het beëindigen van het lang verblijf.”

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve moet worden vastgesteld dat tweede en derde verzoekende partij, geboren op respectievelijk 17 augustus 2010 en 29 juli 2013, als minderjarigen niet over de vereiste bekwaamheid beschikken om in eigen naam een annulatieberoep bij de Raad in te stellen. Zij worden niet vertegenwoordigd door hun wettelijke vertegenwoordigers. Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg niet ontvankelijk in zoverre het is ingesteld door tweede en derde verzoekende partij (cf. RvS 15 februari 2006, nr. 155.037).

3. Onderzoek van het beroep

Het is niet betwist dat er door verwerende partij, overeenkomstig artikel 42bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), een einde werd gesteld aan het verblijfsrecht van meer dan drie maanden van de burger van de Unie die eerste verzoekende partij vervoegde in België en dat ten gevolge hiervan, overeenkomstig artikel 42quater van de Vreemdelingenwet, wordt geoordeeld dat haar verblijfsrecht eveneens dient te worden beëindigd.

Eerste verzoekende partij brengt geen eigen middelen naar voor die zijn gericht tegen de in haren hoofde genomen bestreden beslissingen. Zij steunt haar verzoekschrift volledig op de vermeende onwettigheid van de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht die in hoofde van haar echtgenoot werd genomen, en waarvan de in haren hoofde genomen beslissingen afgeleid zijn, en verwijst op dit punt naar het verzoekschrift zoals ingediend door haar echtgenoot tegen de in zijn hoofde genomen beslissingen.

Er kan aldus worden volstaan met een verwijzing naar het arrest van 29 juli 2014 met nummer 127 584 van de Raad waarbij het door de echtgenoot ingestelde beroep tegen de in zijn hoofd genomen beslissingen wordt verworpen. Nu geen eigen middelen tegen de bestreden beslissingen worden ontwikkeld, volstaat de vaststelling dat het beroep tot nietigverklaring ingesteld door de echtgenoot tegen de in zijn hoofd genomen beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht werd verworpen opdat ook huidig beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

4. Kosten

Verzoekende partijen werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het beroep.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juli tweeduizend veertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS